

въ вѣра-та въ Бога, той направи за тѣхъ въ вре-
мѣ-то на това странствованіе много чѣдеса.

Ангелъ Божій вареше предъ нихъ, дена въ
облакъ, а нощемъ въ огненъ стлѣпъ, и показваше
имъ пѣть-тъ.

Като имъ сѣ довърши хлѣбъ-тъ, Богъ ги хра-
неше съ манна, коя-то заранъ падаше отъ небо-то.

Еднаждъ, кога-то тѣи не намирахъ вода, ос-
вѣнь горчивъ; Богъ повелѣ Моусею да тѣрне въ нея
нѣкое си дръво, и та стана добра за употребленіе.

Въ друго время, кога тѣи съскѣмъ не намѣри-
хъ вода, Моусей, по повелѣніе Божіе, удари съ же-
залъ-тъ въ каменна гора, и изъ нея потече толко-
ва много вода, що-то бѣше довольно за шестъ-сто-
тинъ тысящъ Евреи.

При всичко това Евреи-тѣ не вѣхъ вѣрни Бо-
гъ. кога-то Моусей, по повелѣніе Божіе, бѣше на
гора-та Синайска четириесать дни; въ това время
тѣи си излахъ златно теле, и поклонихъ сѣ на томъ
идолъ, като Богъ. Много пѣти роптахъ на Моу-
сею, и на самого Бога. Като наближихъ Ханаанскъ-тъ
земля, и сѣ набчихъ, че народи-тѣ живѣющіи-тѣ
въ нея сѣ силни; Евреи-тѣ показухъ въ себе си
только съ малкъ надеждъ на Бога, Кой-то ги веде-
ше въ тая земля, що-то поискахъ да сѣ върнатъ
назадъ въ Египетъ. Богъ ги наказа за това съ че-
тыриесадгодишно странствованіе по пѣстыня-та.

При конецъ-тъ на това странствованіе Моусей
умре на предѣла обѣтованной земли. И сѣ съ На-
винъ въведе въ нея Евреи-тѣ, побѣди народы-тѣ,
кои-то живеяхъ въ нея, и ѣ раздѣли на дванаесать-
тѣхъ племена Еврей-ски.

Богъ вспомошествова въ това на народа Си съ